

شاه خراسان «آقای شهید ایران» را در آغوش گرفت

ره‌نگاران/ مشهد، ایستگاه پایانی آخرین سفر بود، سفری که از تهران آغاز شد، از قم، نجف و کربلا گذشت و در سایه گنبد طلایی امام رضا(ع) به پایان رسید، وداعی که با حضور انبوه مردمان، به تصویری ماندگار از سوگ، همدلی و خاطره بدل شد.

به گزارش خبرنگار [پایگاه اطلاع‌رسانی ره‌نگاران](#)، فاطمه لطیفی؛ تهران، قم، نجف، کربلا و مشهد، پنج ایستگاه، یک روایت، روایتی از آخرین سفر مردی که در جهان، میلیون‌ها نفر برای بدرقه‌اش گرد هم آمدند، سفری که از خیابان‌های ایران آغاز شد، از عتبات عالیات گذشت و در جوار بارگاه ملکوتی امام رضا(ع) به پایان رسید، وداعی که، بیش از آنکه پایان یک زندگی باشد، آغاز ماندگاری یک نام در حافظه نسل‌هاست.

مشهد از نخستین ساعات بامداد دیگر شبیه روزهای معمول نبود. هنوز خورشید از پشت افق سر برنیاورده بود که خیابان امام رضا(ع) آرام‌آرام زیر گام‌های مردمی رنگ گرفت که از دورترین شهرها خود را به این نقطه رسانده بودند. پیرمردی عضازنان قدم برمی‌داشت، مادری دست کودک خود را گرفته بود، جوانانی پرچم در دست داشتند و زائرانی که شب را در حرم به صبح رسانده بودند، بی‌آنکه خستگی در چهره داشته باشند، خود را به سیل جمعیت می‌رساندند.

این، آخرین پرده از روایتی بود که چند روز پیش در تهران آغاز شده بود، شهری که نخستین اشک‌ها را در فراق رهبر شهید بر گونه‌هایش دید. سپس قم، با کوچه‌های آشنا به عطر اجتهاد و معنویت، میزبان کاروان وداع آقای شهید ایران شد. پس از آن، نجف اشرف و کربلای معلی، هر یک برگ دیگری بر دفتر این سفر افزودند، گویی این کاروان، پیش از رسیدن به منزل آخر، می‌خواست از مهم‌ترین ایستگاه‌های تاریخ ایمان عبور کند.

اما مقصد نهایی بدرقه تاریخی قائد شهید، مشهد بود، شهری که قرار بود آخرین سلام و آخرین وداع را در آغوش بگیرد.

از ساعت‌ها پیش از آغاز مراسم بدرقه حماسی آقای شهید ایران، خیابان‌های اطراف حرم مملو از جمعیت بود. هیچ‌کس عجله نداشت. همه

میدانستند که برای لحظه‌ای آمده‌اند که شاید دیگر هرگز تکرار نشود. صدای تلاوت قرآن از بلندگوها در فضای شهر می‌پیچید و مرثیه‌ها با اشک مردمی گره می‌خورد که هر کدام، روایت خود را از این بدرقه در دل داشتند.

آستان قدس رضوی، روزها پیش خود را برای میزبانی از این اجتماع عظیم آماده کرده بود. صدها خادم، نیروهای امدادی، گروه‌های خدماتی و داوطلبان مردمی، هر یک مسئولیتی بر عهده داشتند تا مراسم با آرامش برگزار شود. موکب‌های خدمت‌رسانی، ایستگاه‌های آب، مراکز امداد و مسیرهای هدایت جمعیت، همگی تصویری از یک هماهنگی بزرگ را شکل می‌دادند.

خورشید که بالاتر آمد، موج جمعیت نیز گسترده‌تر شد. خیابان امام رضا (ع) دیگر تنها یک خیابان نبود، رودخانه‌ای از انسان‌ها بود که آرام و بی‌وقفه به سوی حرم جریان داشت. در میان این انبوه، سکوت‌هایی بود که از هزاران فریاد رساتر به نظر می‌رسید و اشک‌هایی که نیازی به ترجمه نداشت.

کاروان تشیع آرام‌آرام به حرکت درآمد. صدای صلوات، تلاوت قرآن و نوحه، درهم تنیده شده بود. پرچم‌ها در باد تکان می‌خوردند و

نگاه‌ها، گویی آخرین تصویر این سفر را در حافظه خود حک می‌کردند.

با پایان آیین تشییع، صفوف نماز در شمال حرم و امتداد خیابان شیخ طبرسی شکل گرفت. هزاران نفر، شانه‌به‌شانه، در سکوتی سرشار از معنویت ایستادند. پس از اقامه نماز پسر برای حضرت پدر، فضای مراسم بیش از پیش رنگ وداع گرفت، وداعی که هیچ خطابه‌ای توان توصیف آن را نداشت.

پیکر رهبر شهید و همراهانش به رواق دارالذکر منتقل شد. آنجا، در نزدیکی روضه منوره، آخرین فصل این سفر رقم خورد. زمزمه دعا، نوای قرآن و مرثیه، فضای رواق را دربرگرفته و حاضران با فاتحه و صلوات، آخرین ادای احترام خود را به جا آوردند.

خاک آرام‌آرام بر مزار می‌نشیند و سکوتی سنگین، جای هیاهوی جمعیت را می‌گیرد. گویی زمان برای لحظاتی از حرکت بازایستاده است. هیچ‌کس مایل به ترک حرم نیست. نگاه‌ها بارها و بارها به گنبد طلایی امام رضا(ع) دوخته می‌شود و بسیاری، آخرین سلام خود را زیر لب زمزمه می‌کنند.

در گوشه‌ای از صحن، پیرمردی که از ابتدای مراسم اشک مریخت، دست بر سینه می‌گذارد و آرام فاتحه‌ای می‌خواند. چند قدم آن‌سوتر، کودکی

که معنای کامل این مراسم را نمی‌داند، تنها دست پدرش را محکم گرفته است. بانویی قرآن کوچکش را می‌بوسد و جوانی، بی‌آنکه سخنی بگوید، تنها به مسیر طی‌شده خیره مانده است. هر کدام از این چهره‌ها، روایتی جداگانه دارند، اما همگی برای وداعی حماسی در یک قاب مشترک جای گرفته‌اند.

با پایان آیین تدفین، جمعیت به آرامی مسیرهای خروج را در پیش می‌گیرد، اما حال‌وهوای مراسم همچنان در شهر جاری است. موکب‌ها همچنان به زائران خدمت می‌کنند، خادمان با روی گشاده بدرقه‌کننده مردماند و صدای تلاوت قرآن هنوز از گوشه‌وکنار حرم به گوش می‌رسد.

آخرین سفر حضرت عشق به پایان رسیده است، سفری که از تهران آغاز شد، از قم گذشت، در نجف و کربلا ادامه یافت و سرانجام در مشهد، در سایه گنبد طلایی امام رضا (ع)، به منزل آخر رسید. اما پایان این سفر، پایان روایت نیست. آنچه باقی می‌ماند، تصویر مردمانی است که فارغ از تفاوت‌ها، در کنار یکدیگر ایستادند، اشک ریختند، دعا خواندند و آخرین بدرقه را به خاطره‌ای ماندگار بدل کردند.

این وداع نه صرفاً یک آیین، بلکه روایتی از ایمان، همدلی، دلبستگی و ماندگاری امت و امام شهید است، روایتی که آخرین صفحه‌اش

بسته میشود، اما پژواک آن، همچنان در کوچه‌های شهر، در صحن‌های حرم و در ذهن راویان آینده ادامه خواهد داشت.

وداعی که در قاب اشک ما ندگار شد

ره‌نگاران/ از تو نوشتن عجیب سخت است؛ وقتی آغاز آن با رفتن گره بخورد، واژه‌ها نیز رنگ اندوه می‌گیرند. بیش از هر چیز، سنگینی این فقدان است که دل را محزون می‌کند؛ حزن که در نگاه خیل عظیم جمعیت موج می‌زند و توصیفش نه آسان است و نه در توان قلم.

اینجا شهر بیش از همیشه بوی دلتنگی می‌دهد. سکوت، میان اشک‌ها قدم می‌زند و هر چهره، روایتی ناگفته از عشق و فراق است. گویی زمان برای لحظاتی از حرکت ایستاده تا مردمی که سال‌ها با نام و یاد تو زیسته بودند، آخرین وداع را در قاب اشک‌هایشان به تماشا بنشینند.

شاید بعضی رفتن‌ها پایان یک زندگی باشد، اما برای آنان که در دل مردم جای دارند، آغاز هزاران روایت است؛ روایت‌هایی که نسل به نسل نقل می‌شود و خاطره یک عمر ایستادگی، باور و اثرگذاری را زنده نگه می‌دارد.

نوشتن از «آقای شهید ایران» و توصیف جایگاه او آسان نیست. چگونه می‌توان از کسی نوشت که خود، برای بسیاری، نماد استواری، باور و الهام بوده است؟!

قلم یارای نگارش ندارد؛ بغض، راه گلو را بسته و اشک، صفحه‌های کاغذ را ستاره‌باران می‌کند. واژه‌ها یکی‌یکی از نفس می‌افتند و جمله‌ها در برابر سنگینی اندوه ناتمام می‌مانند. گاه سکوت، رساتر از هر نوشته‌ای است و اشک، صادقانه‌تر از هر توصیفی سخن می‌گوید.

شاید بعضی نام‌ها از صفحه روزگار بروند، اما از حافظه مردم هرگز پاک نمی‌شوند. آنان که در دل‌ها جای گرفته‌اند، با رفتن نیز پایان نمی‌یابند؛ بلکه در خاطره‌ها، روایت‌ها و نسل‌های پس از خود، دوباره

متولد می‌شوند و نامشان همچنان در گذر زمان زنده و ماندگار می‌ماند.

اعزام بیش از ۱۶۰۰ نفر از کارمندان گیلانی به مراسم تشییع

ره‌نگاران/ رئیس سازمان بسیج کارمندان سپاه قدس استان گیلان، با اشاره به آمادگی کامل دستگاه‌های اجرایی استان برای بدرقه پیکره مطهر امام شهید، گفت: بیش از ۱۶۰۰ نفر از کارمندان گیلانی به مراسم تشییع اعزام می‌شوند

به گزارش [پایگاه اطلاع‌رسانی ره‌نگاران](#)؛ سرهنگ رضا رنجبر در گفتگو با رسانه‌ها با گرامیداشت یاد و خاطره رهبر شهید انقلاب و تسلیت ایام سوگواری ابا عبدالله الحسین علیه السلام، با اشاره به نقش سازمان بسیج کارمندان سپاه قدس گیلان، در هم‌افزایی و سازمان‌دهی نیروهای کارآمد استان اظهار کرد: این سازمان با هدف تبدیل شدن به حلقه وصل میان روح معنوی امام شهید و بدنه اجرایی کشور، تلاش دارد تا حضور مقتدرانه و باارزش کارمندان را در مراسم‌های عزاداری و تشییع، به گونه‌ای سازمان‌دهی کند که بازتاب‌دهنده وفاداری بی‌دریغ کارکنان دولت به خط مشی و آرمان‌های ایشان باشد.

وی از رایزنی گسترده با تمامی دستگاه‌های اجرایی استان جهت هماهنگی برای حضور باشکوه در مراسم تشییع در تهران، قم و مشهد و خدمت‌رسانی از بدرقه کنندگان گفت و افزود: در راستای خدمت‌رسانی به زائران و شرکت‌کنندگان، برنامه‌ریزی لازم برای برپایی چندین موبک پذیرایی در سطح تهران توسط ادارات کل استان گیلان صورت گرفته است.

سرهنگ رنجبر با اشاره به پیگیری مستمر مأموریت‌های محوله، از حضور فعال سازمان بسیج کارمندان در قرارگاه‌های پشتیبانی، واحدهای فرهنگی-هنری و کمیته گفت و ادامه داد: در قالب جهاد تبیین، نشست‌های بصیرتی با موضوع تبیین سیره و سبک زندگی امام شهید برگزار می‌شود و در تمامی دستگاه‌های اجرایی، فضاسازی محیطی و تبلیغاتی گسترده‌ای جهت بزرگداشت این مناسبت صورت گرفته است.

وی با بیان اینکه برنامه‌های اختصاصی ویژه جاماندگان در گیلان را داریم، تصریح کرد: برنامه‌های ویژه‌ای برای برگزاری مراسم‌های استانی در سطح دستگاه‌های اجرایی در نظر گرفته شده تا تمامی کارمندان بتوانند در این سوگ بزرگ سهمیم باشند.

رئیس سازمان بسیج کارمندان سپاه قدس گیلان با اشاره اعزام بیش از ۱۶۰۰ نفر از کارمندگیلانی به مراسم تشییع گفت: تعداد ۲۸۳ نفر از طریق ۷ دستگاه اتوبوس، ۴ دستگاه مینی‌بوس و ون به مقصد تهران اعزام می‌شوند.

وی از حضور خودجوش کارمندان گیلانی با خودروهای شخصی و به صورت خانوادگی در شهرهای تهران، قم و مشهد گفت و افزود: در بخش حضور خانوادگی، تعداد ۳۳۴ دستگاه خودروی سواری شخصی یک هزار و ۳۰۵ نفر از کارکنان و خانواده‌های آنان در مسیر تشییع در تهران قرار گرفته‌اند.